

γίγαντες ἐπίθ. Γ. Ψυχάρ., Τὰ δύο ἀδέρφ., 301 Ρωμαϊκ. Θεάτρ., 128 Α. Προβελ., Νικηφ. Φωκ., 2. Π. Βλαστ., Ν. Έστ. 19 (1935), 48 κ.ά.

Έκ τοῦ οὐσ. γίγαντες καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έριος.

Κυριολ. καὶ μεταφ., γίγαντες, μέγιστος ἐνθ' ἄν.: Γιγαντες νυχτερίδες φτεροκοποῦσαν ἀργὰ Π. Βλαστ., ἐνθ' ἄν. Τέτοια γίγαντες ψευτιά, τέτοιο κακούργημα συλλογίστηκε Γ. Ψυχάρ., ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.

Κλάψε, καμένη Πόλη,
πὺ ξένοιαστη κοιμόσουνε, χαρούμενη ξυπνοῦσες,
γιατὶ ἄπλωνεν ἀπάνω σου φτεροῦγες γίγαντες
ὁ Νικηφόρος σὰν ἀετὸς
Α. Πρεβελ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γίγαντες.

γίγαντες Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. ζωή², 134 Ὑμν. Ἀθην.², 15 Δωδεκάλ. γύφτ.², 51.139.147. Μετοχ. γίγαντες Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. ζωή², 134 Ὑμν. Ἀθην.², 15 — Λεξ. Δημητρ. κ.ά.

Έκ τοῦ οὐσ. γίγαντες.
Ἀμτβ., καθίσταμαι γίγας κατὰ τὸ μέγεθος ἢ τὴν δύναμιν, γίγαντες ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Καὶ μιᾶς καὶ γίγαντες
καὶ τοὺς κόσμους ξεπερνᾶς
Δωδεκάλ. γύφτ.², 139.

Καὶ ὅς τὰ σπλάχνα του γίγαντες
τοῦ νεροῦ τὸ καρδιοχτύπι
αὐτόθ. 147. Μετοχ. γίγαντες, ὁ ὑπερφυσικὸς κατὰ τὸ μέγεθος γενόμενος, ὁ γίγαντες Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. ζωή², 134. Ὑμν. Ἀθην.², 15 — Λεξ. Δημητρ. κ.ά. || Ποίημ.
Πὺ λές, δὲν ἔχει κούραση, γίγαντες δὲν ἔχει
κι ὅλο γεννάει θεόμορφα παιδιὰ γίγαντες
Ὑμν. Ἀθην.², 15.
Ὡ θρίαμβοι γιὰ τὸ μηδὲν καὶ γιὰ τὸ κάτι μύρια
ξεφωνητὰ τῶν ἄμγαλων, τῶν ὄχλων πανηγύρια,
κι ἀπὸ τοῦ καντηλιοῦ τὸ φῶς ἤσκιοι γίγαντες οἱ τι-
ποτέριοι
Ἀσάλ. ζωή², 134.

γίγαντες ἐπίθ. λόγ. σύνθηθ.
Τὸ Ἑλληνιστ. ἐπίθ. γίγαντες.
Ὁ ὑπερμεγέθης σύνθηθ.: Ἐνα γίγαντες ἀεροπλάνο -
ἔργο - οἰκοδόμημα. Μιὰ γίγαντες γέφυρα - πολιτεία - προσ-
πάθεια κλπ. Συνών. γίγαντες, γίγαντες, πελώριοι, τεράστιοι.

γίγαντες ἐπίθ. Λεξ. Δημητρ. κ.ά.
Έκ τοῦ οὐσ. γίγαντες καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιρος.
Γίγαντες, τὸ ὅπ. βλ.

γίγαντες τό, Κ. Παλαμ., Ἀσάλ. ζωή², 160 Σ. Σκίπ. Ἀπέθαντ., 36 Γ. Βλαχογιάνν., Τὰ παλληκάρ., 5.
Έκ τῶν οὐσ. γίγαντες καὶ δέντρο.
Δένδρον μεγάλων διαστάσεων εἰς ὕψος καὶ εἰς πᾶχος ἐνθ' ἄν.: Καὶ μ' ὅλο τους αὐτὸν τὸν πόλεμο, βράχοι καὶ γίγαντες-
δέντρα σκεπάζανε τοῦ Ἀνῆλιου τὸν κρυφῶνα, τὸν ἡσκιῶναν
καὶ τὸν ἐδρόσιζαν Γ. Βλαχογιάνν., ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.

Σὰ νὰ ζοῦσε ἀκόμα ὅς τὴν πατρίδα του,
ὅς τὸ νησί, τὸ γίγαντες
τὸ ἡλιοπυρρῶμένο

Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

Ἀκρίτες, Διγενῆδες μέσ' ὅς τὸ διάβα τους
ὥσαν τὰ γίγαντες φυτεύει

Σ. Σκίπης, ἐνθ' ἄν.

γίγαντες ἐπίθ. λόγ. σύνθηθ.

Έκ τῶν οὐσ. γίγαντες καὶ κορμί.

Ὑψηλόςωμος, μεγάλόςωμος λόγ. σύνθηθ.: Ποίημ.

Κοντὰ ὅς τὰ γίγαντες τὰ παλληκάρια ἐκεῖνα
πὺ μέσ' ὅς τοὺς ὕπνους μου θωρῶ μ' ἀχτινωτὴ μορφή
Γ. Στρατήγ., Τί λέν τὰ κύμ., 51. Συνών. γίγαντες-
μοι.

γίγαντες ἐπίθ. Κ. Παλαμ., Δωδεκάλ. γύφτ.², 90.

Έκ τοῦ οὐσ. γίγαντες καὶ τοῦ ρ. πλάθω.

Ὁ οἶονεῖ ὑπὸ γίγαντων πλασθεῖς: Ποίημ.

Κι αὐτοὶ πὺ λέν καὶ δὲ σωπαίνουν
τὰ παραμύθια τὰ παρὰξένα,
κι αὐτὰ σὰ μῦθα καὶ πετράδια
μέσ' ἀπ' τὴν πρῶτες τοὺς πατρίδες
τὴν γίγαντες, πὺ εἶν' ὅλα
ἀπνιχτα, ἀνέγγιχτα, περίσσια.

γίγαντες ὁ, Κ. Παλαμ., Δωδεκάλ. γύφτ.², 49.

Έκ τῶν οὐσ. γίγαντες καὶ πόλεμος.

Γίγαντες μαχία: Ποίημ.

Καὶ οἱ στοῆς οἱ πορφυρόστυλες,
πὺ σὲ βάθια ἀπὸ χρυσάφι
κάποιο ἀρχαῖο γίγαντες πόλεμο
γύρω ἐκεῖ ἀναστήσανε ζωγράφοι.

γίγαντες ἐπίθ., λόγ. σύνθηθ.

Έκ τῶν οὐσ. γίγαντες καὶ σῶμα.

Γίγαντες κορμός, τὸ ὅπ. βλ.: Πηδῆσανε μέσα ὅς τὸ
χτήμα τσαὶ βροστά τους ἀδικροῦσαν ἕνα γίγαντες δράκο
μὲ τὴν γυναῖκα του νὰ θερίζουνε (ἐκ παραμυθ.) Πελοπν.
(Ξεχῶρ.) Ὁ ἄλλος, ἀρχοντας τῆς Μάνης, κι αὐτὸς πλούσιος,
γίγαντες, λεβέντης κι ὁμορφος πολὺ Γ. Ξενόπ., Ἰσα-
βέλλ., 26.

γίγαντες ἐπίθ. Φ. Πανᾶ, Λυρικ., 119.

Έκ τῶν οὐσ. γίγαντες καὶ φτερό.

Κυριολ. καὶ μεταφ., ὁ ἔχων μέγιστας πτέρυγας, ὁ δυνά-
μενος νὰ πετᾷ εἰς μέγα ὕψος: Ποίημ.

Φιλόσοφε, πὺ ὁ νοῦς ὁ γίγαντες φτερός
σ' ἔχει κρυφή, χρυσὴ του κορωνίδα.

γίγαντες τό, Ζάκ.—Ν. Πολίτ., Παραδ. 1,67. 2,749.

Έκ τῶν οὐσ. γίγαντες καὶ φωλιά.

Φωλεὰ γίγαντων ἐνθ' ἄν.: Ὅπου σήμερον εἶναι τὸ χωριὸ
Ρωμῆρι, παλαιοῦτε ἦταν γίγαντες (ἐκ διηγ.) Ν. Πολίτ.,
ἐνθ' ἄν., 1,67. Αὐτὸ τὸ γίγαντες ἦταν ἕνας μεγάλος
λόγγος μὲ πελώρια δέντρα ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Νῶε (ἐκ διηγ.)
αὐτόθ.

